

О. Пъиязъ (или динарій) бѣше една монета Римска, (около 3 гр.) върху којкто бѣше напечатанъ образъ-тъ и име-то на Римскій-тъ Императоръ.

П. Що показуваше употребеніе-то на Римскожъ монетж между Іудеи-тѣ?

О. Показуваше че тѣ бѣхж поддани, и слѣдователно че бѣхж длѣжни да даватъ дань на Римско-то правителство. А понеже не можахж да ся отрекжтъ отъ това, явно бѣше че тѣхното питаніе за тойзи прѣдметъ бѣше лицемѣрно и не искренно.

П. Що ся учимъ отъ това че Господъ нашъ притури тѣзи думы, "а Божіи-тѣ Богу?"

О. Учимъ ся че наши-тѣ религіозны длѣжности не сж противни на политическо-ты ни длѣжности, и че като извършвамы послѣдни-ты, не трѣбова да забравямы първи-ты, но вѣрно да извършвамы и двѣ-тѣ.

П. Що станж слѣдствіе-то на тойзи отвѣтъ?

О. И като чухж зачудихж ся, и оставихж го и отидохж си. Ст. 22.

П. Защо ся зачудихж?

О. Заради мудростъ-тѣ на Христовъ-тѣ отвѣтъ, противъ който нѣмахж що да рекжтъ. Лука казува (Лук. 20; 26) че "не могохж да уловятъ нѣщо въ думж-тѣ му прѣдъ народъ-тѣ; и зачудени за отвѣтъ-тѣ неговъ мълѣкихж."

